क्रयविक्रये च शस्त्राणां नान्यच प्रीतिमेति च ।
एकस्यैव भवत्येष नच तस्यानुयानुगः ॥ १९ ॥
द्रव्यार्थं दस्युतो नाशं संग्रामे चापि सव्रजे ।
कच्छपश्च निधिर्योऽसौ नरस्तेनाभिवीक्षितः ॥ २० ॥
तमःप्रधानो भवति यतोऽसौ तामसो निधिः ।
व्यवहारानशेषांस्तु पुण्यजातैः करोति च ॥ २१ ॥
कर्म्मस्थानखिलांश्चैव न विश्वसिति कस्यचित् ।
समस्तानि यथाङ्गानि संहरत्येव कच्छपः ॥ २२ ॥
तथारिष्टस्वचित्तानि तिष्ठत्यायतमानसः ।
न ददाति न वा भुंक्ते तद्विनाशभयाकुलः ॥ २३ ॥
निधानमुर्व्यां कुरुते निधिः सोऽप्येकपूरुषः ।
रजोगुणमयश्चान्यो मुकुन्दो नाम यो निधिः ॥ २४ ॥
नरोऽवलोकितस्तेन तद्गुणी भवति द्विज ।
वीणावेणुमृदङ्गानामातोद्यस्य परिग्रहं ॥ २५ ॥
करोति गायतां वित्तं नृत्यताञ्च प्रयच्छति ।
बन्दिनामथ सूतानां विटानां लास्यपाठिनां ॥ २६ ॥
ददात्यहर्निशं भोगान् भुंक्ते तैश्च समं द्विज ।
कुलटास्वरतिश्चास्य भवत्यन्यैश्च तद्विधैः ॥ २७ ॥
प्रयाति सङ्गमेकञ्च यं निधिर्भजते नरं ।
रजस्तमोमयश्चान्यो नन्दो नाम महानिधिः ॥ २८ ॥
उपैति स्तम्भमधिकं नरस्तेनावलोकितः ।
समस्तधातुरत्नानां पुण्यधान्यादिकस्य च ॥ २९ ॥

Digitized by Google